

Arrest

nr. 95 192 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. A. NIANG en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn van Jola origine en afkomstig uit Tallinding. U woonde in Tallinding met uw familie en liep lagere en middelbare school in het Engels. Van beroep was u elektricien. Zes à zeven jaar geleden verhuisde (L.J.) (CG 1201420) naar een gebouw niet ver van waar u woonde. U kende hem enkel van zien, maar sinds 2009 gingen jullie naar dezelfde gym in Tallinding. Soms gingen jullie samen, aangezien jullie dicht bij elkaar woonden. Omdat u thuis problemen had met uw vader en uw broer - tijdens een ruzie verloor u zelfs een tand – ging u vorig jaar in december 2011 weg uit Tallinding. U leerde Ipsin – een homoseksueel - kennen en verbleef bij hem in Mangai. Vanuit Mangai ging u regelmatig naar Senegambia en weer terug. Bij Ipsin kwam u (A. S.) tegen, op wie u verliefd werd. Jullie hadden nooit een relatie, maar hij was wel de eerste man voor wie u gevoelens had, voordien had u relaties met vrouwen. Nadien, nog steeds in december, startte u

een relatie met Lamin. U zag Lamin ongeveer twee keer per week in die periode, u woonde immers nog bij Ipsin. Soms sprak u met Lamin af in Club Duplex. In maart verhuisde u terug naar Tallinding, waarna u Lamin vaker zag. Op woensdag 25 april 2012 waren jullie in Club Duplex in Senegambia. Omstreeks 23u viel de politie binnen. Aan de manier waarop ze binnenkwamen kon u zien dat ze mensen kwamen arresteren. U was met Lamin boven in de club en kon de politiemannen beneden zien binnenkomen. Nog voor ze jullie konden bereiken vluchtten jullie de club uit. Jullie vertrokken naar Senegal, waar jullie in Dakar verbleven en een visum aanvroegen bij de Belgische ambassade. Op 19 november 2012 gingen jullie naar de luchthaven in Gambia. Jullie betaalden een zekere Alagi elk 10000 GMD om jullie door de luchthaven te leiden, zonder gezien te worden. Op 20 november 2012, om 2u 's morgens, namen jullie het vliegtuig naar België, via Casablanca. Jullie kwamen dezelfde dag aan in België, waar jullie werden tegengehouden op de luchthaven en vervolgens asiel aanvroegen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen in Gambia omwille van uw homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS p. 9, 20). Doorheen uw verklaringen voor het CGVS kon u echter niet overtuigen dat u inderdaad homoseksueel bent.

Zo legt u enkele weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot uw homoseksuele geaardheid.

U stelt dat u twee lange relaties met vrouwen hebt gehad voor u homoseksueel werd (CGVS p. 14) en dat u verliefd op hen was (CGVS p. 13). Voor u in december 2011 Ablai (fonetisch) tegenkwam, had u nooit gedacht dat u misschien wel eens homoseksueel zou kunnen zijn (CGVS p. 13).

U slaagt er niet in te preciseren sinds wanneer u homoseksueel bent, noch hoe het komt dat u van geaardheid bent verandert. Bovendien zijn er **verschillende tegenstrijdigheden** terug te vinden in uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u zich bewust werd van uw homoseksualiteit, **wat de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede komt.** Gevraagd wanneer u zich voor het eerst realiseerde dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, stelt u dat het aan het einde van vorig jaar was (dus eind 2011), toen u gevoelens kreeg voor Ablai (zie CGVS p. 12). Om te beginnen is dit tijdstip strijdig met uw eerdere verklaring dat u sinds begin 2011 een relatie had met Lamin (CGVS p. 6), toch ook een man. Nadien stelde u dat u al homo was voor u Ablai tegenkwam (CGVS p. 15). Gevraagd hoe dit te verenigen is met uw eerdere bewering, namelijk dat u ontdekte dat u homo was doordat u gevoelens kreeg voor Ablai, stelt u dat u al bij Ipsin woonde, dat u met hem optrok, samen naar homofeestjes ging en dat u dit graag deed, dus dat u zichzelf bekeek als homo en op zoek was naar iemand (CGVS p. 15). Zeker aangezien u zelf verklaart dat er in Gambia een erg negatieve houding heerst tegenover homoseksualiteit en dat het wettelijk strafbaar is (CGVS p. 19), is het bijzonder vreemd dat u er voor zou kiezen bij een homoseksueel in te trekken (CGVS p. 14) en met hem naar feestjes te gaan, indien u zelf (nog) niet homoseksueel bent. Dat u eigenlijk beweert dat u van geaardheid veranderde door om te gaan met homoseksuelen (CGVS p. 14) en door mee te gaan naar homofeestjes (CGVS p. 15) is wel bijzonder ongeloofwaardig. Het idee dat men door met andere homoseksuelen om te gaan zelf homoseksueel wordt is erg cliché en sluit aan bij andere uitlatingen die u deed over homoseksualiteit, namelijk dat je kan zien dat iemand homo is aan hoe hij loopt en dat homoseksuelen niet graag in de buurt van vrouwen verblijven (CGVS p. 12). Deze vooroordelen die u schijnt te hebben over homoseksuelen trekken uw eigen homoseksualiteit verder in twijfel. Gevraagd hoe u zich daarbij voelde toen u ontdekte dat u homoseksueel was, stelt u dat u zich er goed bij voelde (CGVS p. 13). Ook in verband met uw religie stelde u dat u blij was en geen problemen had met de ontdekking dat u homoseksueel was (CGVS p. 17), noch twijfelde u ooit aan het aangaan van relaties met mannen (CGVS p. 19). Gezien het homofobe klimaat in Gambia zijn dit vreemde verklaringen, veeleer zou men verwachten dat iemand die in een homofob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksueel geaard is, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... U stelt enkel dat u voelde dat u in gevaar was en dus probeerde te ontsnappen toen de politie kwam (CGVS p. 19).

Bovendien maakt u uw homoseksuele relatie met Lamin niet aannemelijk. Om te beginnen zijn er interne tegenstrijdigheden te vinden in uw verklaringen. Zo verklaart u, zoals reeds gezegd, aanvankelijk dat u een relatie had met Lamin sinds begin 2011 (CGVS p. 6). Later verklaart u echter dat u pas een relatie met Lamin begon nadat u gevoelens had gekregen voor Ablai (CGVS p. 13) en u had pas gevoelens voor Ablai eind 2011 (CGVS p. 12), toen u hem leerde kennen bij Ipsin. Daarnaast verschillen uw verklaringen over uw relatie met Lamin op belangrijke punten van zijn verklaringen over jullie relatie. Zo stelt u dat u Lamins moeder nooit zag en dat hij u zelfs nooit vertelde waar zij verbleef

(CGVS p. 6). Lamin daarentegen stelt dat u zijn moeder meerdere keren ontmoette (zie gehoorverslag CGVS Lamin p. 7)

Daarnaast beweerde u dat Lamin samen met zijn broer woonde (CGVS p. 6), terwijl Lamin, gevraagd of er in Tallinding iemand bij hem woonde, zoals ouders of familie, stelt dat hij alleen woonde (CGVS Lamin p. 3). Opvallend is ook dat geen van u beiden details kan verschaffen over jullie eerste kus (CGVS p. 16, CGVS Lamin p. 18). Lamin stelt enkel dat het in december moet geweest zijn, maar weet niet meer waar jullie elkaar kusten (CGVS Lamin p. 18). Uzelf stelt enkel dat u het zich niet kan herinneren (CGVS p. 16). Verder valt op dat u amper anekdotes kan verschaffen over uw relatie met Lamin. Gevraagd naar een herinnering waar u met plezier aan terugdenkt antwoordt u na lang aarzelen dat jullie vaak samen naar de club gingen. Gevraagd naar een gebeurtenis die niet leuk is om aan terug te denken, zoals een ruzie of gewoon een tegenslag die jullie samen doormaakten, stelt u enkel dat jullie soms ruzie maakten, maar niet heel de tijd. Dit onvermogen om spontane en concrete gebeurtenissen tijdens uw relatie te benoemen, komt bijzonder ondoorleefd over. In combinatie met de tegenstrijdigheden reeds vermeld, **dient dan ook te worden vastgesteld dat de relatie die u met Lamin zou gehad hebben, niet geloofwaardig is.**

Ook wat betref jullie vluchtrelaas kan opgemerkt worden dat jullie verklaringen uiteenlopen. Zo stelt Lamin dat hij de avond van 25 april 2012 met u in club Duplex zat, toen omstreeks 23u een geüniformeerde politiemann naar hem toekwam en zei dat hij onder arrest stond (CGVS Lamin p. 10, 11). Naast deze politiemann zag hij slechts één andere geüniformeerde politiemann, maar hij stelt dat er nog anderen in burger aanwezig waren (CGVS Lamin p. 11). Er ontstond een schermutseling en jullie konden zich losmaken en ontsnappen. Hij rende de club uit, u volgde enkele seconden later (CGVS Lamin p. 11). Uw relaas is echter heel anders, u stelt dat jullie boven in de club stonden en dat jullie van daaruit naar beneden konden kijken (CGVS p. 9). Jullie zagen verschillende politiemannen, al dan niet geüniformeerd, de club binnenkomen en aan de manier waarop ze binnenstormden kon je zien dat ze kwamen om arrestaties te maken (CGVS p. 9). Volgens uw verklaringen droegen een hele hoop agenten een uniform (CGVS p. 10). Nog voor de agenten jullie aanspraken vluchtten jullie langs een tweede uitgang de club uit (CGVS p. 10). Deze twee versies van de feiten zijn absoluut niet verenigbaar met elkaar en tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze aan.

Tenslotte zijn er aanwijzingen dat jullie na het verhoor door DVZ jullie asielrelaas op elkaar afstemden, in een poging tegenstrijdigheden die naar voren komen in jullie verklaringen voor DVZ te verklaren. Zo stelde Lamin in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door DVZ, dat hij geholpen werd door Modu (fonetisch, bij DVZ staat er 'Moru'), die hem een zeemansboekje gaf (zie vragenlijst in administratief dossier Lamin). Tijdens zijn gehoor verklaarde hij dat Modu een Senegalees is en dat hij jullie hielp met de documenten om een visum aan te vragen (CGVS Lamin p. 9). Hij verklaarde spontaan dat anderen hem misschien anders noemen en gevraagd hoe u hem noemde stelde hij dat u hem 'Peter' noemde. U verklaarde van uw kant bij DVZ dat de smokkelaar een Senegalees was die Peter heet (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ in administratief dossier). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u dat jullie in Senegal geholpen werden door een man die Modu heet, maar die soms Peter genoemd werd, zo ook door u (CGVS p. 7). Lamin stelt dat hij de man zag en dat hij zich Modu noemde, terwijl hij zich Peter noemde toen u hem zag (CGVS Lamin p. 9). Het is echter weinig geloofwaardig dat een man die jullie beide hielp en waarvan Lamin bovendien zegt dat hij tegenover jullie verbleef (CGVS Lamin p. 9), zich tegenover hem zou voorstellen als Modu en tegenover u als Peter, zelfs indien hij jullie beide apart zag. Eerder wordt door deze verklaringen de indruk gewekt dat jullie vergaten jullie verhaal op elkaar af te stemmen voor jullie bij DVZ asiel aanvroegen en dat jullie achteraf probeerden een geloofwaardige verklaring te geven voor deze incongruenties. Immers, zelfs indien deze man zich in Senegal van twee namen bediende, zou dit jullie al opgevallen zijn in Senegal zelf, en zouden jullie dit dus alle twee spontaan bij DVZ benoemd moeten hebben. Deze indruk wordt nog versterkt door het feit dat Lamin bij DVZ verklaarde dat hij niet meer wist hoe lang jullie al samen waren, maar dat hij dacht dat het misschien zes of zeven jaar kon zijn (zie verklaring in administratief dossier Lamin). U daarentegen verklaarde bij DVZ dat jullie elkaar vorig jaar ontmoetten en al een paar maanden verkering hadden (zie verklaring in administratief dossier). Tijdens het gehoor verklaren jullie beiden dat jullie elkaar ongeveer zes à zeven jaar kenden omdat jullie bij elkaar in de buurt woonden (CGVS p.6, CGVS Lamin p. 6), maar dat jullie een relatie kregen sinds december 2011 (CGVS p. 15, CGVS Lamin p.6). Echter, in combinatie met de tegenstrijdigheden die werden opgemerkt in jullie verklaringen (zie eerdere bemerkingen wat betreft relatie en vluchtrelaas), versterken deze vaststellingen verder de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Op de luchthaven te Zaventem legde u een Gambiaans paspoort voor (zie kopie administratief dossier). Dit bevestigt uw identiteit en nationaliteit, maar wijzigen bovenstaande opmerkingen niet.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag geef u enkele foto's af van uzelf en Lamin in Gambia, van Club Duplex in Senegambia en van uzelf en Lamin in Senegal. Daarnaast voegt u artikels toe die de situatie van holebi's in Gambia. Deze documenten doen evenmin afbreuk aan bovenstaande argumentatie.

Er kan worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw beweerdde homoseksuele vriend, Joof Lamin, (CG 1201420) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoekers raadsman geen faxnummer heeft vermeld op het verzoekschrift.

Artikel 39/57-1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen worden door de Raad verzonden bij ter post aangetekende brief, per bode met ontvangstbewijs of via elke andere bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toegelaten betekeniswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Op voorwaarde dat het geen oproeping betreft, mogen de verzendingen echter bij gewone brief of bij fax worden gedaan wanneer de ontvangst ervan geen termijn doet ingaan.

*In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid zoals bepaald in de artikelen 39/82 en 39/84, of **wanneer toepassing moet worden gemaakt van de versnelde procedure zoals bepaald in artikel 39/77**, of wanneer een partij woonplaats heeft gekozen bij een advocaat kunnen de in het eerste lid bedoelde processtukken, betekeningen, kennisgevingen en **oproepingen rechtsgeldig geschieden per fax. De partijen vermelden hiertoe in hun processtukken hun faxnummer.***

(...)"

Het nalaten van de vermelding van een faxnummer, hoewel een wettelijke verplichting in het kader van een dringende procedure als 39/77 kan derhalve aanzien worden als obstructie van de rechtspleging.

2.2.1. Het verzoekschrift, getiteld "VOOR HET OMKEREN MET DE RAAD VAN VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN." is opgesteld met absolute miskenning van de basisbeginselen van de grammatica.

Als voorbeeld kan worden aangehaald (niet exhaustief):

- "Artikel 4 § 2 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 tot vaststelling van de procedure voor de kamer van Alien Geschillen biedt van zijn kant, dat (...):"
- "De aanvrager is een unieke manier om de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 op de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen, en de motivatie ontbreekt, onjuist of onvoldoende is.
Zij herinnert eraan dat de verplichting tot formele belasting te rechtvaardigen op het gezag moet het mogelijk maken het individu om de redenen die de bestreden zonder dat de overheid bepaald weet heeft de plicht om uit te leggen de redenen.
Dit principe heeft ten minste een plaats: dat de motivatie moet reageren, al was het maar impliciet, maar duidelijk, de belangrijkste argumenten van de belanghebbende. De beslissing moet duidelijk en ondubbelzinnig de redenering van de auteur om het individu aan de redenen voor de maatregel kunnen kennen en de bevoegde rechter zijn controle uit te oefenen."

- *"Hoe dan ook, Duplex bestaat, blijft bestaan, en het is nog steeds bezocht door een openbare homoseksuele streefcijfer van een andere politie-inval, 06 april 2012."*
- *"Tot slot, als een twijfel moet bestaan op de angst dat de aanvrager Gambia ten opzichte van de Gambiaanse autoriteiten, familie of bevolking, voorzichtigheid gewoon twijfel over bestaan dat hij geniet voedt."*
- *"AND YOU WILL JUSTITIE"*

2.2.2. Uit de ontleding van de schabouwelijk opgestelde zinnen kan worden opgemaakt dat verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker blijkt aan te voeren dat de club Duplex nog bestaat; het bestaan van deze club toont de ambiguïteit aan van de Gambiaanse autoriteiten die opereren in een homofobe samenleving. Verzoeker verwijst naar de gezegden van de president.

Verzoeker voegt landeninformatie toe inzake de problematische situatie van homoseksuelen in Gambia. Hij verklaart *"Vooral omdat de aanvrager begon dating haar vriend in december 2012, en legt hij uit zijn keuze van seksuele geaardheid door een nieuwe rage en doen als anderen het bijwonen van de Duplex."* Verzoeker voert blijkbaar aan dat verweerder onvoldoende heeft ondervraagd omtrent de ontdekking van zijn seksualiteit en hoe de familie en zijn entourage hierop reageerden.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een opsporingsbericht van 15 december 2012 neer.

2.3.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze, en op basis van verzoekers verklaringen die op terrechte wijze worden aangehaald, dat geen geloof kan gehecht worden aan zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Verzoeker legde tegenstrijdige en manifeste niet-plausibele verklaringen af inzake de ontdekking van zijn voorgehouden geaardheid.

Verzoeker maakte evenmin zijn relatie met Lamin aannemelijk. Ook inzake het vluchtrelaas zijn aanzienlijke discrepanties met het relaas van Lamin, hoewel deze zich ook op dezelfde feiten beroept.

De bestreden beslissing stelt ook terecht vast dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat verzoeker en Lamin na het gehoor op DVZ afspraken maakten teneinde hun asielverhalen onderling te doen overeenstemmen.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen nuttig verweer ten aanzien van voormelde elementen.

Voormelde vaststellingen worden niet dienstig weerlegd door de bijgebrachte landeninformatie. Aangezien op basis van verzoekers verklaringen niet kan worden aangenomen dat hij homoseksueel geaard is, dient er geen onderzoek te gebeuren inzake het risico op vervolging.

Het bijgebrachte opsporingsbevel kan evenmin verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid herstellen. Het stuk wordt bijgebracht in kopie, zodat er geen authenticiteit kan aan worden verleend omdat kopieën via eenvoudig knip- en plakwerk kunnen worden samengesteld. Daarenboven dient zich de vraag aan op welke wijze de vermeldingen "*Hair: Black; Eyes: Medium; Ears: Small & wide*" alsook "*Dress type: White T-shirt*" dienstig kunnen bijdragen aan zijn opsporing. Tevens blijkt dat volgens het opsporingsbericht verzoeker het laatst gezien werd op 15 december 2012 in Tallinding, terwijl verzoeker zich toen al op Belgisch grondgebied bevond. Voormelde vaststellingen ondermijnen de authenticiteit van het document.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd door de Raad overgenomen. De bijgebrachte documenten die zich in het administratief dossier bevinden kunnen zijn teloorgegane geloofwaardigheid niet herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS